

Tomas Andersson Wij, Jumbotronen

Nu slcker de ner i hallen
Jumbotronen tnds
Den sker ver blanka isen
Upp ver lktaren
Drren ppnas, jublet stiger
Med lukten av krut
Har jag lrt mig att leva hr
Eller bara att st ut?

Jumbotronen genom mrg och ben
Och ett snabbt blnk i tigerns blick
Vi vet vad vi bytte bort
Men knappast vad vi fick
Fr varje gud som korsfsts
Finns en mnnska som tar vid
Och gr folket till kuggarna
I sitt stormaskineri

Och i natt kastar havet upp kroppar lngs
Portugals strnder
Och barnen sover i piketerna
Med flygbiljetter i sina hnder
Jumbotronen in mot mrkrets hjrta
Kanske kommer en dag
D ven du gr ner i vattnet
D ven du ger dig av

Min sjl r en kopp blaskigt kaffe
I strupen som aldrig fr nog
Hann du se det i mina gon
Hur stjrnorna tndes och dog?
Jumbotronen stannar p min plats
Jag vinkar och ler
Jag har lrt mig att hlla frgen
Det r en ny sorts ensamhet

S Inge jag kan minnas
Har jag vntat p ett svar
Ett mnster, nn sorts frklaring
Till sorgen som jag har
Jumbotronen stryker ver isen
Som en smekning frn en hand
Stmmer ur alla strngar inom mig
Till en obegriplig klang

Jumbotronen genom tidens vggar
Dom kr reprisen igen
Hur den frlorade sonen nr botten
Innan han frmr vnda hem
Vi grver upp den sista bit mark
Som en gng var helig fr oss
Och ser den sista kopplade hunden
Slita sig loss

Fr jag knna din hand ver mitt brst
Fr jag be dig stanna i natt?
Nr de slckt och allting har tystnat
Och himlen skrikits svart
Jumbotronen visar vgen
Och spelarna gr ut p rad
Knde du hur mitt hjrta tvekade
Men tog upp sina slag?